

Annonse

HEI LISACBLIE@GMAIL.COM

ANMELDELSER / HEDDADAGENE 00:00 - 08. juni 2018

Ibsens uekte heksedatter

Lisa Lies Uår av Terje Vigen var et av fjorårets teaterhøydepunkter.

[AKTUELT](#) | [IDEER](#) | [KULTUR](#) | [BØKER](#) | [PÅFYLL](#) | [PORTALEN](#)

Tenk på hummeren: En overdimensjonert hummer er blant elementene på scenen i forestillingen «Uår» av Terje Vigen. Foto: Vigdis Haugtrø / Trøndelag Teater

Anette Therese Pettersen
Anmelder

Annonse

«Det e itj no anna å et enn kuk og sjøpølse», sier Lisa Lie innledningsvis i *Uår av Terje Vigen*. Ikke akkurat slik jeg husker Henrik Ibsens dikt, tenker du kanskje – med rette. Men det er slik det blir når nasjonalskaldens verselinjer kjøres gjennom den kunstneriske kverna til Lie.

Ibsens dikt handler kort fortalt om Terje Vigen som ror til Danmark for å skaffe mat til kone og barn for å redde dem fra hungersnøden, men som hindres på tilbakeveien slik at både kone og barn dør av sult.

Uår av Terje Vigen kan leses som en variasjon over denne historien. Perioden før Vigen ror ut er mest sentral, men Lie har holdt seg langt unna tåredryppende patos. Forestillingen minner mer om en drømmeversjon av Ibsens dikt, der karakterer som en sjøheks og en hummer inngår i fortellingen uten at det virker fremmed eller rart.

Bleken i Rorbua. *Uår av Terje Vigen* gir meg assosiasjoner til Rorbua og Fjernsynskjøkkenet på den ene siden og på den andre siden

ANMELDELSE

Uår av Terje Vigen

Av: Lisa Lie / PONR

Produsert av Trøndelag Teater i samarbeid med Lisa Lie/PONR, Nordland Teater og Dramatikkens hus

Spilles på Riksteatret scene i Nydalen 14.–15. juni

kunstnerskapene til så forskjellige skikkelser som Vanessa Baird og Håkon Bleken, Elfriede Jelinek og Vinge/Müller og Eirik Stubø. Som om ingredienser fra alt dette er kastet inn i en stor blender, ispedd trønderdialekt og satt på høyest mulig hastighet. Og ut kommer altså denne hybriden, dette heksebarnet, med en helt drøyt grov ordbruk – men som samtidig har en tørrhet over seg som gjør at det akkurat ikke blir støtende.

Scenograf Maja Nilsen, som også er billedkunstner, har satt scenerommet som et barokkteater med flyttbare kulisser. Det grenser til kitsch, og får det til å se ut som et maleri er overført til teaterscenen. Midt på scenen troner imidlertid en overdimensjonert hummer, som effektivt punkterer høytideligheten i de øvrige kulissene.

Spise olje. I forestillingsprogrammet stiller Lie spørsmål om hva som skjer med menneskene i selvpåført undergang: «Kan vi spise olje, og kan dette skylle bort smaken av barkebrød og menneskekjøtt?» Hos Lie er Ibsens furete og værbitte stoisisme skylt bort, her er det lite å hente for den som vil styrke nasjonalfølelsen. Til gjengjeld lar Lie oss le hele veien til banken/graven.

Takk for at du har kjøpt Morgenbladet. Du har tilgang til alle artikler tilbake til 1993. For å dykke videre inn i Morgenbladet, bruk menyen i toppen eller lenkene under denne artikkelen.

[LISA LIE](#)[TERJE VIGEN](#)[HENRIK IBSEN](#)[TEATERANMELDELSER](#)[HEDDADAGENE](#)

Annonse

Mest lest

Fem år med Solberg har gitt landet seks regjeringspar

14.08.18

Endelig fri

17.08.18

Slik hacker du en regjering

15.08.18

Per Sandberg vil starte et nytt liv utenfor politikken, men hans kjæresteforhold kommer til å forbli politisk en god stund, skriver Aslak Bonde.

13.08.18